

4. Utgör de rättsföljder som anges i den italienska lagen nr 89 av den 24 mars 2001 skäl för att tillämpa bestämmelsen i artikel 21 i Brysselkonventionen även när ena parten genom en eventuellt orimligt lång handläggningstid riskerar att lida en nackdel och man därför egenligen – i den mening som anges i fråga 3 – inte får gå till väga på det sätt som föreskrivs i artikel 21?
5. Under vilka förutsättningar skall den domstol vid vilken talan väckts senare låta bli att tillämpa bestämmelsen i artikel 21 i Brysselkonventionen?
6. Hur skall domstolen gå till väga om den under de omständigheter som anges i fråga 3 inte får tillämpa bestämmelsen i artikel 21 i Brysselkonventionen?

Om artikel 21 i Brysselkonventionen skall tillämpas även under de omständigheter som anges i fråga 3, behöver frågorna 4, 5 och 6 inte besvaras.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Cuarta av den 6 februari 2002 i målet mellan Industrias de Deshidratación Agrícola, S.A. och Administración del Estado

(Mål C-118/02)

(2002/C 144/29)

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Cuarta begär genom beslut av den 6 februari 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 29 mars 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Industrias de Deshidratación Agrícola, S.A. och Administración del Estado beträffande följande frågor:

- 1) Är en nationell bestämmelse enligt vilken det – för att stöd skall kunna beviljas till torkning av grönfoder eller färskt foder – förutsätts att fodret för torkningen levereras till förädlingsföretagen i malet och oförpackat skick förenlig med artikel 249 andra stycket EG, artikel 10 EG och artikel 34.2 andra stycket EG, rådets förordning (EG) nr 603/95⁽¹⁾ av den 21 februari 1995 och kommissionens förordning (EG) nr 785/95⁽²⁾ av den 6 april 1995?
- 2) Är en nationell bestämmelse enligt vilken det – för att stöd skall kunna beviljas till torkning av grönfoder eller färskt foder – förutsätts att fodret levereras till

förädlingsanläggningen med en vattenhalt som överstiger 30 procent och en genomsnittlig vattenhalt som uppgår till minst 35 procent, vilken skall mätas upp högst var tionde dag, förenlig med artikel 249 andra stycket EG, artikel 10 EG och artikel 34.2 andra stycket EG, rådets förordning (EG) nr 603/95 av den 21 februari 1995 och kommissionens förordning (EG) nr 785/95 av den 6 april 1995?

- 3) Är en nationell bestämmelse enligt vilken det – för att stöd skall kunna beviljas till torkning av grönfoder eller färskt foder – förutsätts att fodret förvaras under mindre än 24 timmar från den tidpunkt då det levereras till förädlingsanläggningen till dess att det processas förenlig med artikel 249 andra stycket EG, artikel 10 EG och artikel 34.2 andra stycket EG, rådets förordning (EG) nr 603/95 av den 21 februari 1995 och kommissionens förordning (EG) nr 785/95 av den 6 april 1995?
- 4) Är en nationell bestämmelse enligt vilken det – för att stöd skall kunna beviljas till torkning av grönfoder eller färskt foder – förutsätts att fodret kommer från jordlotter som befinner sig högst 100 kilometer från respektive förädlingsanläggning, med förbehåll för att nämnda avstånd får vara längre om det finns en särskild transportgaranti som är relevant, förenlig med artikel 249 andra stycket EG, artikel 10 EG och artikel 34.2 andra stycket EG, rådets förordning (EG) nr 603/95 av den 21 februari 1995 och kommissionens förordning (EG) nr 785/95 av den 6 april 1995?

⁽¹⁾ EGT L 63, 21.03.1995 s. 1.

⁽²⁾ EGT L 79, 07.04.1995 s. 5.

Talan mot Royal & Sun Alliance Insurance (RSA) väckt den 5 april 2002 av Europaparlamentet

(Mål C-123/02)

(2002/C 144/30)

Europaparlamentet har den 5 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Royal & Sun Alliance Insurance (RSA). Sökanden företräds av D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau och M. Ecker, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europaparlamentet yrkar att domstolen skall

1. ogiltigförklara uppsägningen av de garantier som RSA meddelade den 9 oktober och 6 november 2001,

2. förplikta RSA att betala skadestånd och ränta med 407 812,86 euro för år 2001 och 94 097,01 euro för år 2002, som ersättning för de avgifter som parlamentet betalat för tecknandet av en kompletterande försäkring som utgjorde kompensering för de garantier som svaranden rättsstridigen har sagt upp, samt för alla övriga sammanhängande avgifter, jämte ränta beräknad enligt den lagstadgade räntesatsen, med hänsyn taget till att samtliga skador som inträffar under år 2002 kommer att anmälas till RSA med stöd av de försäkringsbrev som rättsstridigen har sagt upp,
3. förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan har väckts vid domstolen med stöd av en skiljedomsklausul i ett försäkringsavtal som täcker parlamentets fasta och lösa egendom i Luxemburg, Strasbourg, Bryssel och ett antal andra städer (i vilka Europaparlamentet har informationskontor).

Parterna är inte överens huruvida det är giltigt att säga upp i första hand de villkor som behandlar risken för "arbetsmarknadskonflikter/attentat" därefter samtliga garantier (brand och därmed sammanhängande risker).

Europaparlamentet anser att de särskilda villkoren i avtalet tar över de allmänna villkor som svaranden framhåller. För övrigt kan inte artikel 42 i de allmänna villkoren åberopas till stöd för en uppsägning av standardgarantierna med sex månaders uppsägningstid när det gäller egendomen i Frankrike. Eftersom det enligt fransk rätt inte går att dela på standardförsäkringar och försäkringar mot "arbetsmarknadskonflikter/attentat", kan denna artikel inte åberopas till stöd för en uppsägning med mindre än sex månaders uppsägningstid för egendom i Frankrike. Eftersom det saknas bestämmelser om sju dagars uppsägningstid i luxemburgsk rätt, enligt vilken sådana uppsägningar är förbjudna som inte är uttryckligen tillåtna, är sådana uppsägningstider rättsstridiga beträffande fast egendom i Luxemburg. I den mån det är möjligt att med hänvisning till de allmänna villkoren åberopa en ökad risk som inte är hänförlig till den försäkrade, är de uppsägningar som hänförs till riskökningen försenade eftersom de inte skett inom uppsägningstiden på en månad efter den tidpunkt då den händelse som orsakat riskökningen blivit känd.

Det avtalsrättsliga ansvaret för att försäkringsavtalet inte fullgjorts följer av gällande rätt i de medlemsstater där den försäkrade egendomen finns.

Talan mot AIG Europe (AIG) väckt den 5 april 2002 av Europaparlamentet

(Mål C-124/02)

(2002/C 144/31)

Europaparlamentet har den 5 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot AIG Europe (AIG). Sökanden företräds av D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau och M. Ecker, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europaparlamentet yrkar att domstolen skall

1. ogiltigförklara uppsägningen av de garantier som RSA meddelade den 8 oktober och 5 november 2001,
2. förplikta AIG att betala skadestånd och ränta med 181 852,93 euro för år 2001 och 44 556,84 euro för år 2002, som ersättning för de avgifter som parlamentet betalat för tecknandet av en kompletterande försäkring som utgjorde kompensering för de garantier som svaranden rättsstridigen har sagt upp, samt för alla övriga sammanhängande avgifter, jämte ränta beräknad enligt den lagstadgade räntesatsen, med hänsyn taget till att samtliga skador som inträffar under år 2002 kommer att anmälas till AIG med stöd av de försäkringsbrev som rättsstridigen har sagt upp,
3. förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunder och huvudargument är desamma som i mål C-123/01.

Talan mot HDI International (HDI) väckt den 5 april 2002 av Europaparlamentet

(Mål C-125/02)

(2002/C 144/32)

Europaparlamentet har den 5 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot HDI International (HDI). Sökanden företräds av D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau och M. Ecker, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.